

[Munch-Petersen.]

pCt. af den voksne Befolkning over 18 Aar berøvet Valgretten i dette saakaldte demokratiske Land. Et saadant Tal belyser udmærket, hvad Skindemokratiet er værd. Jeg vil her slet ikke komme ind paa Spørgsmaalet om, hvilke Rettigheder de kommunale Forsamlinger har, i hvilken Grad de i Virkeligheden kun er underordnet Staten og er et Led i det kapitalistiske Statsapparat og derved ogsaa underkastet Højfinansens Diktatur. Men selve dette Skindemokrati er jo i høj Grad indskrænket, naar man kun giver de 58 pCt. af den voksne Befolkning Valgret ved de kommunale Valg her i Landet, og det kan formodes, at det denne Gang endog vil være et ringere Antal, som vil være Vælgere ved det Kommunevalg, som forestaar, paa Grund af de forringede Indtægter, og den Kendsgerning, at nye Tusinder er kastet over paa Fattigvæsenet, og at andre Tusinder ikke vil være i Stand til at svare deres Skat.

Vi har fra det kommunistiske Partis Side stillet forskellige Ændringsforslag, først og fremmest det, at Valgretten skal udvides til at omfatte alle Mænd og Kvinder over 18 Aar uden Indskrænkninger af nogen Art. Det burde være saaledes, skulde man maaske kunne tro, at de Partier, der kalder sig demokratiske, vilde stemme for dette Forslag, idet det kun er et almindeligt demokratisk Krav, som opfyldes her. Alligevel vil sikkert ved Afstemningen noget andet vise sig.

Valgretten i Danmark er jo mere indskrænket end i andre Lande, som ogsaa har borgerlig, demokratisk Forfatning. I England er Valgretsaldern 21 Aar for Mænd — men ganske vist noget højere for Kvinder —, i Tyskland er Valgretsaldern 20 Aar, i Belgien 21 Aar, i Svejts 20 Aar, i Sverige og Norge 23 Aar, i Finland 24 Aar, i Polen og selv i Italien 21 Aar, og i Italien er den endda lavere for gifte, der har Børn. Det viser sig, at Danmark har en forholdsvis meget høj Valgretsaldern, og at det altsaa kun er en Frase, naar man stadig taler om, at Demokratiet skulde være særlig udviklet i Danmark. Kun i eet Land er det Krav opfyldt, som vi stiller her i vort Ændringsforslag, nemlig i Sovjetunionen, hvor hele den arbejdende Befolkning over 18 Aar har Valgret. Ganske vist er ogsaa her en Del af Befolkningen berøvet Valgretten, nemlig Udbytterne, de, som ikke tilhører den arbejdende Befolkning; disse 4—5 pCt. af hele Befolkningen er berøvet Valgretten. Men man vil se, at det altsaa kun er 4—5 pCt., og det endda 4—5 pCt. af den rigtige Ende,

medens det i Danmark ved Kommunevalgene i 1929 var 42 pCt. af hele Befolkningen, der var berøvet Valgretten.

Vi har ikke kunnet udforme vort Forslag, saaledes som vi egentlig ønskede det, idet det jo naturligvis, hvis det skulde være helt rigtigt, burde indeholde en Bestemmelse om, at Udbytterne, Arbejdsgivere og Kapitalister, ingen Valgret skulde have. Men et saadant Forslag kan det selvfølgelig ikke nytte at stille, det vilde være diametralt modsat selve det kapitalistiske Samfundssystem, og det kan ikke nytte noget at stille det som Ændringsforslag til en borgerlig Lov. Derfor har vi indskrænket vort Ændringsforslag til, at hele Befolkningen over 18 Aar skal have Valgret.

Vi har samtidig stillet et Underændringsforslag til det Ændringsforslag, som foreligger fra Udvalget, og dersom vort Ændringsforslag bliver forkastet, hvad man efter Ordførernes Taler kan gaa ud fra, vil vi altsaa stemme for dette Underændringsforslag, som i hvert Fald indeholder den Lempelse, at man vil lade alle Skattebestemmelser sove, at man indefryser Skattebestemmelserne ved det kommende Kommunevalg. Under de nuværende Kriseforhold skulde det ogsaa anses for i høj Grad rimeligt i hvert Fald at gennemføre det som et Minimum, og i hvert Fald er vi overbevist om, at selv om dette Ting ikke vil vedtage disse Ændringer, saa vil disse Ændringer finde Genklang blandt den arbejdende Befolkning Landet over og blandt Ungdommen, som er berøvet alle Rettigheder, og som ganske vist i dette Samfund har Pligter, men ingen Rettigheder. Ogsaa blandt den øvrige arbejdende Befolkning, ikke blot blandt Arbejderne, men ogsaa blandt Smaabrugere og andre, som paa Grund af Krisetilstanden ikke har kunnet betale deres Skatter, vil disse Forslag finde Genklang, og selv om de skulde blive forkastet her i Tinget, vil vi dog agitere udenfor Tinget for Gennemførelsen af disse Ændringer.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg beklager, at man ikke fra nogen af Oppositionspartiernes Side har været til at formaa til paa det Omraade, vi her behandler, at gaa videre end til, hvad der er udtrykt i den Affattelse af Forslaget, der her foreligger. Jeg har den Opfattelse, at den ekstraordinære Krisetilstand berettiger os til at gaa langt videre, og der kan efter min Mening ikke være Tvivl om, at man ved Kommunevalgene nu i Marts i alle Kommuner Landet over vil blive Vidne til, at mange, mange